

พม่า พรหมแดนสุดท้ายของทวีปเอเชีย

ยุทธศักดิ์ ฅณาสวัสดิ์

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หนังสือพิมพ์โยมิอูริชิมบุนของญี่ปุ่น ฉบับเดือนมกราคม 2555 ได้ขนานนามพม่าว่าเป็น “พรหมแดนสุดท้ายของทวีปเอเชีย” (Asia's final frontier) เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก ประชากรเกือบ 60 ล้านคน มีแรงงานราคาถูกเพียงแค่ 1 ใน 5 ของไทย ฯลฯ มีศักยภาพสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในอนาคต สำหรับบุคคลสำคัญที่พลิกฟื้นประวัติศาสตร์พม่าจากประเทศที่ถูกโดดเดี่ยวทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจ ให้กลายมาเป็นประเทศที่เนื้อหอมด้านการลงทุน คือ นายเต็งเส่ง ประธานาธิบดีพม่าคนปัจจุบัน ซึ่งเดิมเป็นทหารยศนายพล แต่เนื่องจากพมามีกฎระเบียบว่าเมื่อออกจากราชการทหาร เป็นประชาชนเต็มขั้นแล้ว ไม่ให้ใช้ศทางทหาร จึงเรียกแค่คำนำหน้านามว่านายเท่านั้น

นายเต็งเส่งเกิดเมื่อปี 2488 ภายหลังการศึกษาจากสถาบันป้องกันประเทศ ได้รับราชการทหารส่วนใหญ่ในตำแหน่งทางด้านเสนานิการ ไม่ค่อยได้คุมกำลัง โดยเคยเป็นผู้บัญชาการทหารในพื้นที่ชายแดนติดต่อกับจีน ไทย และลาว ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดการปะทะกันระหว่างทหารไทยและพม่าที่บริเวณชายแดนแถบท่าขี้เหล็กและแม่สายเมื่อปี 2544

ความจริงแล้วนายพลเต็งเส่งไม่ได้เป็นทหารระดับสูงแต่อย่างใด แต่จากการที่นายทหารอาวุโสหลายคนเสียชีวิตจากเหตุการณ์เฮลิคอปเตอร์ตกเมื่อปี 2544 ทำให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งอย่างรวดเร็ว ต่อมาเมื่อพลเอกอาวุโสโซววินแต่ได้ล้มป่วยด้วยโรคมะเร็งในเม็ดโลหิตขาว ทำให้นายพลเต็งเส่ง ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาราชการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2550 เป็นต้นมา และเมื่อนายพลคนนี้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อมา ทั้งๆ ที่ในขณะนั้นเขาไม่ได้กุมอำนาจทางการเมืองแต่อย่างใด

ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2553 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดรูปแบบการปกครองแบบประธานาธิบดี ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งประมุขทางพิธีการและหัวหน้ารัฐบาล นายเต็งเส่งซึ่งลาออกจากราชการทหารแล้ว ได้รับการลงมติเมื่อต้นปี 2554 ให้เป็นประธานาธิบดี ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้หลายฝ่ายกังวลว่าจะเป็นบุคคลอื่น เนื่องจากเขามีปัญหาทางสุขภาพป่วยเป็นโรคหัวใจและอยากวางมือทางการเมือง แต่ได้รับการไว้วางใจจากทั้งกองทัพและภาคราชการให้มาดำรงตำแหน่งนี้

ประธานาธิบดีเต็งเส่งได้พยายามสร้างความสมานฉันท์ขึ้นในประเทศอย่างรวดเร็วในหลายด้านพร้อมๆ กัน เป็นต้นว่า เชิญนางองซานซูจีไปพบเพื่อหารือกัน ปล่อนักโทษการเมือง การเปิดเจรจาอย่างสันติกับกลุ่มกบฏชนกลุ่มน้อย ฯลฯ ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างมากในการสร้างความสมัครสมานสามัคคีภายในชาติ คล้ายคลึงกับนายพลสุลีโล บัมบัง ยูโดโยโน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีภายหลังชนะการเลือกตั้งเมื่อปี 2547 ได้สร้างความสมัครสมานสามัคคีภายในชาติอย่างรวดเร็วเช่นกัน ทำให้ปัจจุบันเศรษฐกิจอินโดนีเซียเติบโตรวดเร็วมาก

จากสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนและกระบวนการประชาธิปไตยในพม่าปรับตัวดีขึ้นมาก ทำให้รัฐมนตรีระดับสูงของประเทศต่างๆ เดินทางไปพม่าอย่างไม่ขาดสาย เช่น นางคลินตัน รัฐมนตรีต่างประเทศของสหรัฐฯ นายยูอิโอะ อิดาโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ของญี่ปุ่น ฯลฯ และมีแนวโน้มว่าประเทศต่างๆ จะผ่อนคลายการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจในเร็วๆ นี้ ยิ่งไปกว่านั้น ในอนาคตคาดว่าพม่าจะได้รับสิทธิพิเศษด้วยซ้ำในฐานะประเทศที่มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งจะทำให้สินค้าผลิตในพม่าสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้เปรียบสินค้าที่ผลิตจากประเทศอื่นๆ

พม่ายังได้ดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยพยายามแก้ไขปัญหาคurrency เป็นจุดอ่อนสำคัญ คือ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบหลายอัตรา โดยตั้งอัตราแลกเปลี่ยนในอัตราทางการ คือ 6 จ๊าต/เหรียญสหรัฐฯ สูงกว่าอัตรา

ตลาดซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ระดับประมาณ 750 จ้าต/เหรียญสหรัฐฯ เป็นอย่างมาก รัฐบาลพม่าจึงได้ร้องขอให้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) มาช่วยเหลือแนะนำเพื่อปรับปรุงระบบอัตราแลกเปลี่ยนให้ทันสมัยขึ้น โดยคณะนักเศรษฐศาสตร์ของ IMF ได้เดินทางมายังพม่าแล้ว 2 ครั้ง คือ ปลายเดือนตุลาคม 2554 และต้นเดือนมกราคม 2555

เพื่อส่งเสริมการลงทุน พม่ากำลังร่างกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ โดยคาดว่าจะให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมากถึง 8 ปี ขณะเดียวกันกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้ผ่านรัฐสภาและประกาศใช้ไปแล้วเมื่อต้นปี 2554 ซึ่งให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเช่นเดียวกัน คาดว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เช่นเดียวกันเพื่อมุ่งใจให้ไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมากขึ้น

สำหรับลู่ทางการลงทุนในพมามีมากมาย ทั้งการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่งพม่านั้นเป็นประเทศที่มีศักยภาพในด้านนี้สูงที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร โดยเฉพาะอาหารทะเล เนื่องจากพม่าจับปลาได้มากมาย ซึ่งปัจจุบันส่วนใหญ่ยังไม่ได้แปรรูปในประเทศ โดยส่งไปขายยังต่างประเทศในรูปวัตถุดิบ การก่อสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรคมนาคม ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีสาขาท่องเที่ยวซึ่งปัจจุบันกำลังเฟื่องฟูมาก ทำให้ขาดแคลนห้องพักในโรงแรมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด

บทความในหนังสือพิมพ์ Post Today ฉบับวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2555